

fer og saa siges: „Andre med de Nævnte i økonomisk Henseende ligestillede Mænd og Kvinder.“ Det er ikke let at afgjøre, hvem der falder ind derunder, men det forekommer mig, at det Hovedsynspunkt, som maa gøres gjældende, har man næppe havt for Die. Thi Hovedsynspunktet synes at maatte være, om de Paagjældende ere saaledes stillede, at enhver Sygedag tillige for dem repræsenterer et tilsvarende Indtægtstab. Det er ganske vist Tilfældet med de fleste her Nævnte, men jeg tror ikke, at det kan siges at være Tilfældet med Alle, og omvendt kan der peges paa Andre end de her Nævnte, om hvem det er Tilfældet, uagtet de maatte i økonomisk Henseende ikke ere ligestillede med de her Nævnte, men noget bedre stillede. Naar der saaledes nævnes i Almindelighed Husmænd, saa indbefattes herunder de omtrent 67,000 Husmænd, som have en Jordlob paa fra $\frac{1}{4}$ til 1 Td. Hartkorn, om hvem det almindelig tør antages, at de have Hovederhverv i Jordbruget, om de end ved Siden af have Andet. For dem gjælder det næppe, at enhver Sygedag bliver et tilsvarende Indtægtstab, som maa erstattes gennem Sygekassen. Noget Bignende gjælder tilbølgelig om de nævnte Bestillingsmænd, da det for mange offentlige Bestillingsmænd ikke gjælder, at deres Indtægt gaar tabt paa Grund af en kort Tids Sygdom. Men omvendt er der Andre, som næppe kunne falde ind under Ordene, men om hvem det gjælder, at enhver Sygedag, i alt Fald nogen Tids Sygdom, kommer til at repræsentere et tilsvarende Indtægtstab. Derfor beklager jeg, at man har været nødt til at sætte denne Begrænsning og ikke i større Omfang har kunnet tillade Folk at blive Medlemmer af Sygekasser og saa kun begrænse Afdgangen for Sygekassen til at erholde Hjælp af det Offentlige i Forhold til Medlemsantallet, saa at disse ikke tælle med i den Henseende.

Spørges der nu, om den Understøttelse, som der ved dette Lovforslag tilfikkres de paagjældende Kasser, vilde være passende eller ikke, saa kan jeg ikke dele den Anskuelse, som udtaltes af den sidste ærede Taler. Man kan naturligvis altid pege paa det endnu Bedre, kan stille Kravene endnu høiere; men man udsætter sig let for at komme dertil, at man slet ikke naar Noget, og jeg tror, at den sidste ærede Taler selv maa erkjende, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, er og vil være et betydeligt Fremskridt for Sygekasserne og for de i Sygekasserne Interesserede. Spørger man nu om, hvor stort det Beløb er, som der efter Lovforslaget vil blive Tale om at tilskyde, er det vanskeligt at svare derpaa, man kan kun gaa ud fra det Antal

Medlemmer, som der for Tiden findes i Sygekasserne. Naar nu imidlertid den sidste ærede Taler gif ud fra, at det endog er vel høit regnet, og at man snarere maatte regne paa Tilbagegang for Sygekasserne, saa tror jeg, at det er fuldstændig urigtigt. Jeg maa tilføje, at jeg vilde betragte hele Lovforslaget som forfeilet, hvis Virkningen deraf ikke blev, at Sygekasserne fik et betydelig større Antal Medlemmer end hidtil. Det er trods den stedfundne Fremgang kun en forholdsvis ringe Del af dem, der naturlig ere henviste til Sygekasser, som i Virkeligheden findes deri. Den sidste ærede Taler gjorde gjældende, at dette havde sin naturlige Grund deri, at en stor Del af Befolkningen var faktisk ude af Stand til at indtegne sig i Sygekasser, og støttede jeg i saa Henseende tilbølgelig til statistiske Data, jeg i sin Tid har fremdraget. Jeg skal bemærke lige overfor dette, at det, han anførte, var noget misvisende, naar han overfor den Indtægt, som jeg har beregnet, at en Arbejderfamilie, Mand og Hustru, behøver til sit nødvendige Underhold, opstiller den Indtægt, som statistisk blev opgjort for de forskjellige Klasser af Arbejdere. Thi det maa forudsættes, at ikke blot Manden, men ogsaa Hustruen i de Klasser bidrager til det fælles Erhverv, og at altsaa Familiens samlede Indtægt er større end det, som opføres for Manden alene. Hvorvidt og i hvor stort Omfang disse Klasser kunne siges at være i Stand til at tegne Sygeforsikringer, er et Spørgsmaal, som meget kan omtvistes, og forskjellige Synspunkter kunne der gøre sig gjældende. Jeg erkjender selvfølgelig, at det for Mange kan være overmaade vanskeligt, men jeg tror alligevel, at det ikke blot er det, som har bevirket, at Antallet af Sygekassemedlemmer trods den anerkjendelsesværdige Fremgang i Dieblittet dog ikke er større, end det faktisk er, men at det er en Sag, som først har været ved at arbejde sig frem, og at det først efterhaanden og langsomt gaar op for Befolkningen, hvad Sygekasserne betyde for den, og at det Offer, som de Enkelte maa paalægge sig selv for at blive Medlemmer, i Virkeligheden i høi Grad lønner sig. Jeg tror derfor ogsaa, at dersom det foreliggende Lovforslag bliver til Lov, og der dermed ydes Kasserne en hyderligere Vættelse, saa vil det blive muligt, at Antallet af Medlemmer stiger ret betydelig, og navnlig naar der igennem dette Lovforslag — naar det bliver til Lov — stikkres dem, at Sygekasserne virkelig ere saaledes funderede, at de til enhver Tid kunne opfylde deres Forpligtelser. Thi selvfølgelig maa det virke i høi Grad affrækkende, naar man ikke har den Overbevisning, og enhver